

Arbeiðsgongdin á Sosialinum:

Soleiðis gera vit blaðið

Tummas Pauli Thomsen, prentari ger forsiðuna lídna, meðan Keld Ellevang, prentari, reprofotograferar tær lídnu umbrotu síðurnar.

Høgni Djurhuus og Jan Müller, blaðmenn leiðbeina um, hvussu teir vilja hava forsiðuna myndaða. — Helst tosa blaðmennirnir eisini um, hvat skal farast undir til komandi blað

Tey sum arbeiða á Sosialinum vita, at tað bert er ein lóta at lesa hvørt eintakið tú fært upp í hendurnar. Kortini er tað helst ikki nógv sum gera sær fær um, hvussu nógv arbeiði liggur aftanfyri blaðið, tá tað kemur á gøtuna.

Hetta er kortini ikki nakað, sum vit vilja prenta inn í lesaran, tá hann hevur bert eina uppgávu sum lesari, — nevniliga at krevja, at just tað blaðið hann lesur, skal hava slíka dygd, at lesarin fær áhuga fyri tí, sum er í blaðnum.

Tað er ikki fyri at visa, hvussu nógv vit hava at gera um dagarnar, og hvussu nógvir endar skulu savnast saman í eind, fyri at blaðið kann koma á gøtuna, men vit vilja fegin greiða frá, hvat hendir

aftan fyri leiktjaldið, frá fyrsta blaðið varð umbrotið og prentað til arbeiðsgongdina á komandi blaði.

— So logið tað ljóðar, so byrjar komandi blaðutgáva við tí eintakinum, sum fer til prentingar. Oftast er tað soleiðis, at nógv tilfar liggur eftir, sum ikki fekk innivist í tí just lídna blaðnum, og tí er tað eitt av tí fyrsta, blaðfólkið, fer undir, at samráðast um hvat av hesum skal við í komandi blaðið, eins og tað eisini verður tosað um, hvørjar greinir í fyrsta blaðnum skulu fylgjast upp í komandi útgávuni.

Socialurin hevur fleiri uppgávur at rokja, m.a. skal sigast frá tí, sum hendir á tí politiska viðvøllinum, í byráðnum og kommunum kring landið, eins og vit helst eisini

skulu rokja ein tíðinda-flutning til lesarnar, sum í innihaldinum skal verða upplýsandi og nágreiniliga viðgjørdur. Hetta krevur innlit í ymsum málsekjum, tá tíðartreistin er stutt, og nógv tilfar skal samansjóðast upp á stutta tíð.

Arbeiðsgongdin er tí soleiðis lögð til rættis, at blaðfólkið undan hvørjum blaði heldur ein fund, har avtalað og alagt verður tí einstaka — í samfjøð við hini, hvat farast skal undir til komandi blað.

Síðan er uppgávan at fáa í lag avtalur við fólk og stovnar, politikarar og onnur fólk, sum vit skulu skriva um.

Ein partur er eisini at skaffa myndatílfar til vega, sum skal mynda tað, vit skriva um, og hetta skal eisini gerast í samráð

Jóhann Mortensen hevur fest eina samrøðu upp á bønd og situr nú og hugsar um, hvussu henda skal skrivast.

Við at lurta eftir bandupptøkuni kann hann skriva greinina við just teimum orðum, sum vóru søgd

Høgni Djurhuus fer út við myndatølinum at tosa við fólk, og eftir myndini at metja, so hevur tað ikki verið kediligt!

við tey fólk, sum hava til uppgávu at framkalla og gera myndir. Lídnu myndirnar skulu síðan til reprofotografering. — hetta er ein viðgerð sum skal til, fyri at myndirnar kunnu prentast í blaðnum seinni.

Um Tingið er saman, fer ein blaðmaður oman at lurta eftir framleggunum, og um hann heldur, at nakað av hesum hevur serliga almennan áhuga, at skriva frásøgn um hetta í komandi blaði.

Annars skulu eisini skrivast frásagnir úr byráðnum og úr Føroya Rætti, og her hava vit eisini ein medarbeiðara, sum serliga tekur sær av hesum málum.

Annað tilfar í blaðnum, sum vit leggja stóran dent á er, hvat av nýggjum kann faast av framleiðslu í Føroyum, og her hava vit eisini ein serkonan medarbeiðara, sum hevur til uppgávu at skriva um, hvat hendir á hesum øki kring oyggjarnar, eins og hann eisini hevur gjørt haldgott arbeiði at fáa tjak í lag um mál sum t.d. orku, framleiðslur og virkir her á landi, aling av ymsum fiskasløgum o.a., sum hevur serliga við framleiðsluna at gera.

Socialurin leggur eisini dent á itróttarskrivingina, sum stórir áhugi er fyri hjá lesarunum. Her eru fólk knytt at blaðnum, sum taka sær av itróttarskriving og myndatílfarinum burturav.

Sum seinasta liðið í byrjanini av hvørjum blaði er lýsingamaðurin, sum skaffar búskaparliga grundarlagið undir tí framleiðsluni, sum eitt blað er í dag. Hesin partur av arbeiðnum hevur avirkan á, hvussu nógv fólk kunnu vera í arbeiði her, sum uppaftur skuldi givið ta úrslit, at Sosialurin í innihaldinum skal vera so fjølbroyttur og væl undirbygdur í skrivningini sum gjørligt í tí tilfarsvali, sum vit velja at viðgerða.

Síðan kemur tann tekniska framleiðslan av Sosialinum, sum, væl samansjóðað við tí úrslti, sum blaðfólkið hevur fingið av skafti, skal syrgja fyri, at blaðið kemur rættstundis til ymsu viðgerðirnar á veggum fram móti endaligu liðuggeringini.

Í teknisku deildini er setifólk, umbrotari, reprofólk og teir, sum prenta blaðið.

Um tekniska arbeiðið skal fáast væl frá hondini, er tað er treyt, at folkið samstarvar, og veit, hvat einstaklingurin fæst við, og nær hann er liðugur við arbeiði sítt.

Eftir lay-out avisingum frá blaðfólkinum og lýsingamanninum skal umbrotarin montera blaðið, sum er at seta síðurnar upp í teigabreidd og myndum, sum fer at lídna eintakið sær út, tá tað kemur á gøtuna. Her er talan um skriftstøddir, teigabreidd o.a., so umbrotarin hevur greinir og tíðindastubbar, lýsingar o.a. tilfar í tí stødd og mongd, sum er avsett í uppruna yvirlitinum, sum verður gjørt fyri arbeiðsgongdina frá byrjan, til blaðið er liðugt skrivað.

Tá hetta arbeiðið er gjørt, verða umbrotu síðurnar avfotograferaðar á ein film, sum fer á prentsmiðjuna, har serligar plátur verða gjørdar av tilfarinum. Hesar plátur verða at enda monteraðar á pressuna og koma út aftur higani í tí líki, vit fáa upp í hendurnar.

Fyrsta stigið er at samráðast um, hvat skal skrivast um í komandi blaði. Hvør hevur sína uppgávu at rokja, men væl ber til at tosa um, hvat og hvussu best er at gera. Frá vinstri: Jóhann Mortensen, Jan Müller og Høgni Djurhuus